

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 525/2022-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], toho času v [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Ošváth, s. r. o., Vajanského 1955/58, Piešťany, IČO 47 546 174, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ing. Peter Ošváth, PhD., LL.M., proti postupu Okresného súdu Senica v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 89/2021 v súvislosti s nevyhovením žiadosti obhajcu sťažovateľa o preloženie termínu výsluchu v rámci rozhodovania o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. augusta 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 89/2021 (ďalej aj „napadnuté konanie“) v súvislosti s nevyhovením žiadosti obhajcu sťažovateľa o preloženie termínu výsluchu sťažovateľa z 2. júna 2022 na neskôr v rámci rozhodovania o žiadosti sťažovateľa z 27. mája 2022 o prepustenie z väzby. Sťažovateľ si uplatňuje finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 eur a aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva nasledujúci stav veci:

V rámci trestného konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 1 T 89/2021 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona sťažovateľ 27. mája 2022 odoslal okresnému súdu svoju žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu. Sudca okresného súdu následne 31. mája 2022 nariadil verejné zasadnutie k výsluchu sťažovateľa na 2. jún 2022 o 12.30 h (štvrtok). Obhajca sťažovateľa obratom po tom, čo mu bolo doručené upovedomenie o tomto výsluchu (31. mája 2022), požiadal okresný súd, aby preložil tento termín výsluchu na nasledujúci týždeň, pretože v čase od 2. do 4. júna 2022 sa mal zúčastniť seminára Slovenskej advokátskej komory. Na túto žiadosť obhajcu sťažovateľa odpovedal okresný súd v rovnaký deň (31. mája 2022) tak, že nevyhovel návrhu na zmenu termínu výsluchu s poukazom na skutočnosť, že o väzobných veciach je potrebné rozhodovať prednostne a urýchlene. Okresný súd zároveň oznámil sťažovateľovmu obhajcovi, že v danom prípade boli splnené aj zákonné podmienky na vykonanie tohto výsluchu aj bez osobnej účasti obhajcu v prípade, ak by sa ho nevedel zúčastniť.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ sa domnieval, že jeho základné právo na obhajobu bolo v danom prípade porušené tým, že okresný súd nevyhovel žiadosti jeho obhajcu o preloženie predmetného termínu výsluchu, a tým *de facto* rozhodol, že sa bude konať bez jeho prítomnosti napriek tomu, že malo ísť o verejné zasadnutie, a to v prípade väzobného stíhania, t. j. prípade povinnej obhajoby. Sťažovateľ totiž dôvodil, že v upovedomení súdu o termíne väzobného výsluchu nebolo uvedené, že by malo ísť o neverejné zasadnutie, preto dospel k záveru, že išlo o verejné zasadnutie. Sťažovateľ ďalej dôvodil, že vzhľadom na rozhodovanie o väzbe v prípravnom konaní išlo o povinnú obhajobu, pričom v takomto prípade podľa zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) nemožno konať verejné zasadnutie bez prítomnosti obhajcu.

4. Argumentáciu okresného súdu (potreba prednostného a urýchleného prejednanie veci, pozn.) v oznámení o nepreložení väzobného výsluchu nepokladal sťažovateľ za relevantnú, pretože požadovaný odklad sa týkal iba niekoľkých pracovných dní. Zároveň poukázal, že v jeho predošlých väzobných rozhodnutiach sa okresný súd až tak neponáhľal (o jeho predošlej žiadosti o prepustenie z väzby mal okresný súd rozhodovať 36 dní, pozn.).

5. Napokon sťažovateľ zdôraznil, že jeho obhajca svoju neúčast' na predmetnom výsluchu dôvodne a včas ospravedlnil (predložil aj záväznú prihlášku na letný seminár advokátov), a dodal, že v takom krátkom časovom úseku (2 dni) nebolo možné zo strany jeho obhajcu zabezpečiť zastupovanie iným advokátom.

6. Uplatnené finančné zadost'učinenie vo výške 3 000 eur sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom neodôvodnil.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na obhajobu [čl. 50 ods. 3 ústavy a čl. 6 ods. 3 písm. c) dohovoru] postupom okresného súdu v napadnutom konaní v súvislosti s nevyhovením žiadosti obhajcu sťažovateľa o preloženie termínu výsluchu v rámci rozhodovania o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby.

8. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

9. Ústavný súd v prvom rade podotýka, že v uvedenom prípade okresný súd nerozhodol, že vykoná verejné zasadnutie bez prítomnosti obhajcu sťažovateľa, ako sa snažil naznačiť sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti. Okresný súd iba relevantným spôsobom nevyhovel žiadosti tohto obhajcu o preloženie väzobného výsluchu na neskorší termín. Rovnako nemožno osvedčiť myšlienkovú konštrukciu sťažovateľa, že jeho väzobný výsluch nariadený na 2. jún 2022 o 12.30 h bol verejným zasadnutím. Ide totiž o osobitný úkon konania pred samosudcom, ktorý podľa § 349 ods. 4 Trestného poriadku pri rozhodovaní o väzbe postupuje podľa § 72 ods. 3 Trestného poriadku aj vtedy, keď nerozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo verejnom zasadnutí. Vzhľadom na už uvedené okolnosti preto v plnej miere platí to, čo uviedol okresný súd v oznámení na žiadosť o preloženie termínu väzobného výsluchu, t. j. ak obhajca sťažovateľa nedokáže zabezpečiť svoju účasť na nariadenom termíne väzobného výsluchu, je možné, aby sa tento uskutočnil aj bez osobnej účasti obhajcu.

10. Ústavný súd zároveň dodáva, že hoci sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva na obhajobu, nedokázal uviesť žiaden konkrétny následok vo vzťahu k obsahu tohto základného práva, ktorý mal okresný súd napadnutým postupom spôsobiť. Inými slovami, sťažovateľ neuviedol, ako konkrétne malo nevyhovenie žiadosti jeho obhajcu o odloženie väzobného výsluchu zhoršiť jeho postavenie tak, aby to mohlo byť považované za porušenie jeho práva na obhajobu. Sťažovateľ dokonca neuviedol ani spôsob, akým okresný súd v konečnom dôsledku rozhodol o jeho žiadosti o prepustenie z väzby, resp. to, či sa jeho obhajca skutočne nezúčastnil predmetného väzobného výsluchu.

11. Ústavný súd uvádza, že základné právo na obhajobu má určitý obsah a nielen formálne náležitosti, a preto ak sťažovateľ podložil porušenie tohto základného práva iba samotným negatívnym rozhodnutím (resp. procesným postupom) okresného súdu o žiadosti na preloženie väzobného výsluchu na neskorší termín (ktoré vzhľadom na záver ústavného súdu v bode 9 odôvodnenia tohto uznesenia bolo úplne legitímne, pozn.), a to bez toho, aby zdôvodnil, aké skutočné dopady, resp. negatívne následky mohlo mať takéto rozhodnutie (postup) na toto jeho základné právo, prakticky opomenul špecifikovať príčinnú súvislosť medzi namietaným postupom súdu a namietaným porušením svojho základného práva. Ústavný súd konštatuje, že pre vyslovenie porušenia základného práva nestačí v tomto prípade iba samotná existencia napadnutého postupu okresného súdu, pokiaľ takýto postup (rozhodnutie) nemá na osobu sťažovateľa negatívny dopad určitej významnejšej kvality. Ústavný súd vo svojej stabilizovanej judikatúre tiež uvádza, že postup

a rozhodnutie súdu, ktoré vychádzajú z aplikácie konkrétnej procesnoprávnej úpravy, v zásade nemožno hodnotiť ako porušovanie základných práv a slobôd (I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97).

12. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, ktorého porušenie sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05), prípadne z iných dôvodov. Za iné dôvody zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti treba nesporne považovať aj konkrétne okolnosti prípadu, predovšetkým intenzitu pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní dotknutého orgánu verejnej moci a ich ústavnoprávny rozmer vrátane miery, ktorou sťažovateľ priamo alebo nepriamo k pochybeniam či nedostatkom vyčítaným z jeho strany dotknutému orgánu verejnej moci svojím konaním prispel, a ich únosnosť z hľadiska požiadaviek na ochranu práva, ktorého porušenie sa namieta (IV. ÚS 62/08).

13. Pre zjavný nedostatok príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom okresného súdu a namietaným porušením sťažovateľom označených práv ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa, ako ich špecifikoval v petite svojej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu